

**ZRZESZENIE OSÓB OBJĘTYCH
DEKRETEM WARSZAWSKIM
„DEKRETOWIEC”
STOWARZYSZENIE ZWYKŁE –
„THE WARSAW PROPERTY RIGHTS ASSOCIATION”**

Warszawa 4 lutego 2013 r.

**PAN
BRONISŁAW KOMOROWSKI
PREZYDENT RZECZPOSPOLITEJ POLSKI
W A R S Z A W A**

W związku z przesłaniem Panu Prezydentowi przez Prezydenta M. St. Warszawy Panią prof. Hanną Gronkiewicz-Waltz projektu ustawy

- o uregulowaniu praw do niektórych nieruchomości na terenie miasta stołecznego Warszawy, projekt przesłany do oceny i ewentualnego poparcia przez Kancelarię Prezydenta, Zrzeszenie DEKRETOWIEC przedkłada w załączeniu Panu Prezydentowi dokonaną analizę prawną tego projektu sporządzoną pod kątem jego zgodności z rozwiązaniami konstytucyjnymi oraz rozwiązaniami Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Uprzejmie wnosimy o zapoznanie się z zaprezentowanym stanowiskiem Zrzeszenia DEKRETOWIEC na temat tego projektu, które jest wysoce krytyczne i które wykazuje wielokrotną sprzeczność przedmiotowego dokumentu z przepisami Konstytucji RP.

Wnosimy o niepopieranie przez Prezydenta Rzeczypospolitej przedłożonego projektu ustawy, który wielokrotnie naruszając Konstytucję RP nie powinien być poddany w obecnej formie dalszym pracom legislacyjnym.

Wiceprezes Zrzeszenia
DEKRETOWIEC

Ryszard Grzesiula

Prezes Zrzeszenia
DEKRETOWIEC

A. Grabiński
Aleksander Grabiński

adres do korespondencji: 03-932 Warszawa, ul. Dąbrowiecka 19;
tel. 606 599 262, t/fax: 22 6170213; www.dekretowiec.pl ; grabinski@o2.pl

APARTYJNA INICJATYWA MIESZKAŃCÓW NA RZECZ ROZWIĄZANIA PROBLEMU GRUNTÓW WARSZAWSKICH

**ZRZESZENIE OSÓB OBJĘTYCH
DEKRETEM WARSZAWSKIM
„DEKRETOWIEC”
STOWARZYSZENIE ZWYKŁE –
„THE WARSAW PROPERTY RIGHTS ASSOCIATION”**

Warszawa 4 lutego 2013 r.

**PAN PREMIER
DONALD TUSK
URZĄD RADY MINISTRÓW
WARSZAWA**

W związku z przesłaniem Panu Premierowi przez Prezydenta M. St. Warszawy Panią prof. Hanną Gronkiewicz-Waltz projektu ustawy - o uregulowaniu praw do niektórych nieruchomości na terenie miasta stołecznego Warszawy, - projekt przesłany w celu poparcia i ewentualnego podjęcia prac legislacyjnych, Zrzeszenie DEKRETOWIEC przedkłada w załączeniu Panu Premierowi dokonaną analizę prawną tego projektu sporządzoną pod kątem jego zgodności z rozwiązaniami konstytucyjnymi oraz rozwiązaniami Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Uprzejmie wnosimy o zapoznanie się z krytycznym stanowiskiem Zrzeszenia DEKRETOWIEC na temat tego projektu, które wykazuje wielokrotną sprzeczność przedmiotowego dokumentu z przepisami Konstytucji RP.

Wnosimy o niepopieranie przez Rząd Rzeczypospolitej przedłożonego projektu ustawy, który naszym zdaniem w obecnej formie nie powinien być poddany dalszym pracom legislacyjnym.

Wiceprezes Zrzeszenia
DEKRETOWIEC

Ryszard Grzesiula

Prezes Zrzeszenia
DEKRETOWIEC

Aleksander Grabiński

Zrzeszenie Osób Objętych
Dekretem Warszawskim
DEKRETOWIEC
Stowarzyszenie Zwyczajne

---

adres do korespondencji: 03-932 Warszawa, ul. Dąbrowiecka 19;
tel. 606 599 262, t/fax: 22 6170213; www.dekretowiec.pl ; grabinski@o2.pl

APARTYJNA INICJATYWA MIESZKANCÓW NA RZECZ ROZWIĄZANIA PROBLEMU GRUNTÓW WARSZAWSKICH
WYRAŻAMY PETYCJE, SKARGI I WNIOSKI W ROZUMIENIU KPA art. 221

**ZRRZESZENIE OSÓB OBJĘTYCH
DEKRETEM WARSZAWSKIM
„DEKRETOWIEC”
STOWARZYSZENIE ZWYKŁE –
„THE WARSAW PROPERTY RIGHTS ASSOCIATION”**

Zrzeszenie Osób Objętych
Dekretem Warszawskim
DEKRETOWIEC
Stowarzyszenie Zwyczajne

Warszawa 4 lutego 2013 r.

KLUB PARLAMENTARNY
PLATFORMA OBYWATELSKA
ul. Wiejska 4/8-8
00-902 Warszawa
tel. 694-25-93, fax 694-25-94

Abord
04.02.2013

PAN RAFAŁ GRABIŃSKI
Przewodniczący Klubu Parlamentarnego
Platformy Obywatelskiej
Sejm - Warszawa

W związku z przesłaniem przez Prezydenta M. St. Warszawy Panią prof. Hanną Gronkiewicz-Waltz projektu ustawy - o uregulowaniu praw do niektórych nieruchomości na terenie miasta stołecznego Warszawy,
- Prezydentowi RP, Premierowi Tuskowi oraz do wszystkich klubów parlamentarnych w celu wdrożenia prac legislacyjnych nad tym projektem, uprzejmie przesyłamy Panu analizę prawną tego dokumentu dokonaną przez Zrzeszenie DEKRETOWIEC.

Stanowisko Zrzeszenia DEKRETOWIEC jest wysoce krytyczne wobec tego dokumentu. Wykazaliśmy, że powyższy projekt jest w wielu zapisach sprzeczny z Konstytucją RP oraz Europejską Konwencją o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Projekt, który miał uporządkować i rozwiązać chaos oraz różne patologiczne rozstrzygnięcia w sprawie gruntów warszawskich, które powstały w wyniku działania dekretu z dnia 26 października 1945 r. tzw. dekretu Bieruta, który jest obowiązującym aktem prawnym do chwili obecnej, w naszej ocenie nie spełni takiego zadania, lecz bardziej jeszcze skomplikuje sprawę stanu prawnego gruntów warszawskich.

Wnosimy o pominięcie tego projektu w pracach legislacyjnych prowadzonych w Sejmie przez grupę posłów Platformy Obywatelskiej nad nowelizacją dekretu Bieruta.

Stanowisko Zrzeszenia DEKRETOWIEC dot. powyższego projektu ustawy, przekazaliśmy także Prezydentowi RP oraz Premierowi Donaldowi Tuskowi.

Wiceprezes Zrzeszenia
DEKRETOWIEC

[Signature]
Ryszard Grzesiula

Prezes Zrzeszenia
DEKRETOWIEC

[Signature]
Aleksander Grabiński

adres do korespondencji: 03-932 Warszawa, ul. Dąbrowiecka 19;
tel. 606 599 262, t/fax: 22 6170213; www.dekretowiec.pl ; grabinski@o2.pl

APARTYJNA INICJATYWA MIESZKAŃCÓW NA RZECZ ROZWIĄZANIA PROBLEMU GRUNTÓW WARSZAWSKICH

Warszawa, dn. 4 lutego 2013 roku

**STANOWISKO ZRZESZENIA „DEKRETOWIEC” WOBEC
PROJEKTU ZGŁOSZONEGO PRZEZ PREZYDENTA M. ST.
WARSZAWY USTAWY O
„UREGULOWANIU PRAW DO NIEKTÓRYCH NIERUCHOMOŚCI
NA TERENIE M.ST. WARSZAWY”**

Powyższy projekt, zwany dalej Projektem Miasta, został przedłożony Prezydentowi RP i Premierowi Rządu do oceny merytorycznej i poparcia go w Sejmie. Projekt został skierowany przez Prezydenta M. St. Warszawy, profesora prawa, Panią Hannę Gronkiewicz-Waltz.

Wstępna analiza Projektu Miasta prowadzi do sformułowania tezy, iż Projekt jest drastycznie sprzeczny z wieloma artykułami kodeksu cywilnego, kodeksu postępowania cywilnego i samej Konstytucji RP oraz ratyfikowanej przez Polskę Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, a szczególnie z art. 1 Protokołu Dodatkowego Nr 1 do Konwencji.

Pozostaje także w sprzeczności z prezentowaną przez Sąd Najwyższy linią orzecznictwa w sprawach dekretowych, oraz z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.

Zrzeszenie DEKRETOWIEC prezentuje swoje stanowisko wobec Projektu Miasta, sprowadzające się do konstatacji, iż w przypadku przyjęcia przez Sejm tego projektu - co nie jest wykluczone zważywszy, iż Sejm w Polsce uchwalił w 2005 roku ustawę o rodzinnych ogrodach działkowych, w której warstwa bezprawa podniesionego do rangi przepisów prawa, była wprost niespotykana w aktach prawnych cywilizowanej Europy i w stosunku do której Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dn. 11 lipca 2011 r. orzekł, iż 24 artykuły tej ustawy są sprzeczne z Konstytucją, eliminując je z obrotu prawnego - w takim przypadku Zrzeszenie DEKRETOWIEC spowoduje zaskarżenie tego aktu do Trybunału Konstytucyjnego, a nie wykluczone, że także do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.

Przechodząc do merytorycznego omówienia wspomnianych wyżej sprzeczności podnosimy tylko niektóre z nich.

1.- Wszczęcie postępowania o ustanowienie prawa użytkowania wieczystego gruntu na rzecz np. poprzedniego właściciela, który jest właścicielem budynku zgodnie z art. 5 dekretu z dn. 26.X.1945 r. prowadzone jest z urzędu nawet wbrew woli tego właściciela. Tak stanowi art. 8 pkt 2 Projektu.

Jeżeli w dniu wejścia w życie Projektu Miasta toczy się postępowanie

np. przed Naczelnym Sądem Administracyjnym o stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej tej nieruchomości, lub toczy się postępowanie przed Sądem Najwyższym o odszkodowanie związane z tą nieruchomością, to organ zawiadamia te sądy o prowadzącym postępowaniu administracyjnym - art. 22.

Sądy powyższe mają być zobligowane art. 22 ust 2 projektowanej ustawy do zawieszenia prowadzonych postępowań sądowych a w przypadku wydania decyzji przez organ administracyjny o przyznaniu wieczystego użytkowania gruntu lub przyznania odszkodowania czy rekompensaty w wysokości 10 % wartości gruntu - art. 11 pkt 5 i art. 16 pkt 1 projektu, NSA czy Sąd Najwyższy postępowania sądowe mają umarzać z urzędu.

- Powyższe projektowane rozwiązanie w naszej ocenie jest sprzeczne z regulacją art. 21 ust 1 i ust 2 Konstytucji, mówiącą o ochronie własności i ochronie prawa dziedziczenia. Wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem. Odszkodowanie w wys. 10 % wartości gruntu nie jest słusznym odszkodowaniem. Sąd Najwyższy w wydawanych orzeczeniach zdefiniował termin konstytucyjny „słuszne odszkodowanie” jako odszkodowanie, które pozwoli na odtworzenie utraconej nieruchomości.

- Klauzula demokratycznego państwa prawnego wyrażona w art. 2 Konstytucji nakłada na prawodawcę obowiązek tworzenia prawidłowej formy legislacyjnej - wyrok TK z dn. 12 września 2005 r. syg. SK 13/05. Ponadto akt legislacyjny musi spełniać warunek poprawności rozwiązań - wyrok TK z dn. 30.X.2001 r. syg. K 33/00.

Tworzenie legislacji nie odpowiadającej warunkom „racjonalności” nie można uznać za prawidłową i poprawną - wyrok TK z 17 maja 2005 r. syg. P6/04

- Decyzja urzędnika o przyznaniu 10 % rekompensaty obywatelowi ma zawieszać i umarzać postępowanie cywilne nawet przed Sądem Najwyższym. Rozwiązanie powyższe jest naszym zdaniem sprzeczne z konstytucyjną zasadą niezawisłości sądów wyrażoną w art. 173 Konstytucji.

- Projektowane rozwiązanie kłóci się z ustanowioną w art. 64 ust 2 Konstytucji zasadą, że własność, prawa majątkowe, prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej.

- Przepis prawa musi zapewniać jednostce bezpieczeństwo prawne, tworzyć „pewność prawa” a także stworzyć podwaliny działania dla organów państwa wraz z konsekwencjami prawnymi wywołanymi tymi działaniami, których skutki przenoszone są na obywatela - wyrok TK z dn 14 czerwca 2000 r, syg. P3/00.

- Odejście od równego traktowania obywateli drastycznie widać na przykładzie obecnie obowiązujących regulacji art. 136 i art. 137 ustawy z dn. 21 sierpnia 1997 r o gospodarce nieruchomościami. Według tych regulacji wywłaszczona nieruchomość nie może być użyta na inny cel niż cel wywłaszczenia a staje się ona zbędna, gdy przez 7 lat nie była użyta na cel wywłaszczeniowy. Poprzedni właściciel może żądać wówczas jej zwrotu. Nieruchomość z mocy prawa uznaje się za zbędną, gdy przez 10 lat cel wywłaszczenia nie został zrealizowany.

W Warszawie ok. 35-40 % przejętych dekretem Bieruta nieruchomości nie zostało przeznaczonych na cel wywłaszczenia, i zgodnie z obecnie już obowiązującym prawem, nieruchomości te winny być zwrócone dawnym właścicielom lub ich następcom prawnym, a nie uchylanie się władz miasta przed ich zwrotem poprzez konstruowanie tego typu rozwiązań prawnych.

W tym miejscu należy postawić pytanie, czy obecnie można egzekwować postanowienia art. 1 dekretu z dn. 26.X.1945 r. i przejmować grunty na cele dekretowe pomimo braku derogacji tego przepisu. Odpowiedź jest oczywista, - nie można. Obecnie ograniczenia praw obywatela mogą być ustanawiane tylko w pięciu dziedzinach określonych w art. 31 ust 3 Konstytucji. Odbudowa miasta do nich nie należy.

Do kiedy zatem obowiązywały regulacje art. 1 dekretu z dn. 26.X.1945 r.

Urząd Rady Ministrów, Biuro Prawne, wydając co roku - Skorowidz Obowiązujących Przepisów Prawnych ogłaszanych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim, po raz ostatni zamieściło ustawę z dnia 3 lipca 1947 roku o odbudowie m. st. Warszawy, jako obowiązujący akt prawny w 1974 roku.

Od tego czasu Urząd Rady Ministrów zajął stanowisko, że ustawa ta nie obowiązuje, uznając odbudowę Warszawy za zakończoną wraz z doprowadzeniem odbudowy Zamku Królewskiego do stanu surowego.

Podobnie za nieobowiązującą już ustawę z dnia 3 lipca 1947 r. o odbudowie m. st. Warszawy, uznał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3.08.2011 r. sygn. I OSK 1383/10.

Tak więc, od 1974 r. przejęte grunty osób fizycznych w Warszawie, **które do 1974 roku nie zostały wykorzystane na cel przejęcia** i za które nie wypłacono żadnego odszkodowania, winne być zwracane osobom fizycznym, gdyż odpadła podstawa prawna ich przejęcia.

Nie zwracanie tych gruntów po 1974 roku ma cechy przywłaszczenia tych nieruchomości przez Skarb Państwa a później przez Gminę, jako przywłaszczenie mienia bez żadnego tytułu prawnego.

Obecnie zwrotów nieruchomości niewykorzystanych na cele dekretowe można dokonywać na podstawie art. 136 i art. 137 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Gmina m. st. Warszawy jak również Rząd R.P. odżegnują się od dokonywania takich zwrotów wychodząc z leninowskiej zasady: „Raz zdobytej władzy nie oddamy nigdy”.

- Konstytucyjna zasada chronienia zaufania jednostki do państwa i stanowionego prawa, jest kształtowana w społeczeństwie przez pryzmat stosowania prawa przez organy państwowe - wyrok TK z 27 listopada 1997 r sygn. U 11/97.

Jest rzeczą powszechnie znaną, że nie podlega ochronie zaufanie do przepisów niegodziwych - wyrok TK z dn 20.XII.1999 r sygn. K 4/99, które albo wykluczają nabyte prawa obywatela albo naruszają normatywny imperatyw chroniony konstytucyjnie jakim jest prawo własności. Ochrona taka nie obejmuje także ustanowienie praw niesprawiedliwych - Orzeczenie TK z dn 22 sierpnia 1990 r sygn. K 7/90. Wymienione mankamenty legislacyjne zawiera przedłożony projekt Miasta st. Warszawy.

W opisaną wyżej sytuację prawną wpisuje się wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu z dnia 7 lipca 2009 r. w znanej sprawie Plechanow p-ko Polsce (skarga nr 22279/04) przegranej przez Rząd Polski, w której Trybunał jednogłośnie orzekł, że „Państwo Polskie nie wywiązało się ze swego pozytywnego obowiązku zapewnienia środków chroniących prawa skarżących do skutecznego korzystania z ich mienia gwarantowanego przez art. 1 Protokołu 1, a tym samym naruszając „sprawiedliwą równowagę” pomiędzy wymaganiami interesu publicznego a koniecznością ochrony prawa skarżących”.

- W opisaney wyżej sprawie gruntów warszawskich prawa własnościowe warszawiaków nie są w ogóle respektowane.

2. - W Projekcie Miasta, w art. 11 ust 1 określenie wartości przejętej nieruchomości dokonuje się „z uwzględnieniem obciążeń”. Jednakże dalsze zapisy nie definiują, co należy rozumieć pod tym pojęciem. Art. 11 ust 5 nakłada na rzeczoznawcę majątkowego obowiązek ustalenia „wartości naniesień nieruchomości zabudowanej” i to na kwotę nie wyższą niż 10 % wartości gruntu. Przepis nie definiuje co należy rozumieć pod pojęciem „wartości naniesień nieruchomości zabudowanej”. Jeżeli były właściciel sam odbudował lub wyremontował swój budynek (było sporo takich przypadków) a później budynek wraz z gruntem został przejęty na rzecz Gminy m. st. Warszawy, to czy koszty tego remontu poniesione przez byłego właściciela stanowią obciążenie nieruchomości, które należy uwzględnić, czy też stanowią „wartość naniesień nieruchomości zabudowanej”.

- Jak wynika z szeregu orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, naruszeniem Konstytucji jest tworzenie przepisów niejednoznacznych, niejasnych, nie pozwalających obywatelowi przewidzieć prawnych skutków jego zachowań, -

wyrok TK z dnia 22 maja 2002 r. sygn. K 6/02.

- Przepis prawa powinien być precyzyjny i jasny, powinien nakładać na obywatela zarówno obowiązki jak i uprawnienia, które obywatel mógłby wyegzekwować - wyrok TK z dn. 21 marca 2001 r. sygn. K 24/00.

Szereg budynków na terenie Warszawy zostało wyremontowanych zgodnie z art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. Ust. Nr 50 poz 281 z 1945 r) przez inne podmioty niż ich właściciele

Podmiot dokonujący naprawy czy odbudowy budynku mógł go użytkować przez okres 10 lat (art. 9 pkt 2 dekretu) a następnie „w należyтым stanie przekazać właścicielowi”. Przepis ten został znowelizowany w 1947 r (Dz. Ust Nr 37 poz. 181 z 1947 r - tekst jednolity), w ten sposób, że według art. 10 pkt 1 użytkowanie naprawionego budynku przedłużono do lat 20 a następnie zgodnie z art. 9 pkt 5 dekretu – cyt.: ”Z chwilą wygaśnięcia użytkowania nieruchomości winna być zwrócona właścicielowi wolna od obciążeń z tytułu dokonanej naprawy”. Komuniści powszechnie łamiąc prawo nie dokonali żadnego zwrotu na podstawie tego przepisu.

Zwrot kosztów odbudowy budynku był przedmiotem rozstrzygania przed Sądem Najwyższym, który w wyroku z dnia 16 kwietnia 2009 r. sygn. I CSK 524/08 orzekł, iż **nie zwraca się kosztów odbudowy budynku przez poprzedniego właściciela**, gdy zostały spełnione warunki dekretu z dn 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny a podmiot, który dokonał odbudowy użytkował budynek przez lat 20.

Zagadnienie powyższe zostało zupełnie pominięte w złożonym przez Miasto Projekcie ustawy. Nieuwzględnienie tego zagadnienia będzie w przyszłości generowało procesy sądowe, a także może stanowić podstawę skargi konstytucyjnej skierowanej do Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją przyszłej uchwalonej ustawy.

W tym miejscu należy przywołać Uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21.03.2003 r. sygn. III CZP 6/03, która orzeka, że - uszczerbek majątkowy wynikły z niezaspokojenia uprawnienia do przyznania prawa wieczystej dzierżawy lub prawa zabudowy gruntu objętego działaniem dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. Ust Nr 50 poz. 279), na skutek rażąco naruszającej prawo odmowy uwzględnienia wniosku złożonego na podstawie art. 7 tego dekretu, stanowi stratę w rozumieniu art. 361 § 2 KC i zarazem szkodę rzeczywistą w znaczeniu art. 160 § 1 KPA.

Powyższa uchwała Sądu Najwyższego jest bardzo korzystna dla osób poszkodowanych dekretem Bieruta w tym członków Zrzeszenia DEKRETOWIEC.

3 - Art. 2 ust 2 Projektu Miasta proponuje zaliczać do „nieodwracalnych skutków prawnych”, gdy nieruchomość jest oddana w użytkowanie wieczyste osobom trzecim lub zagospodarowanie nieruchomości ma nastąpić na cele publiczne w rozumieniu **art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami**.

- Powyższa konstrukcja projektowanego przepisu jest sprzeczna z Uchwałą Składu Siedmiu Sędziów NSA sygn. OPS 7/96 z dn. 19.12.1996, która orzekła, że okoliczność iż grunty, które podlegały dekretowi z dn. 26.X.1945 r. znajdują się w użytkowaniu wieczystym osoby trzeciej, nie oznacza, że nastąpiły nieodwracalne skutki prawne w rozumieniu art. 156 par 2 kpa.
- Zagospodarowanie nieruchomości na cele publiczne ewentualne planowanie takiego zagospodarowania także nie oznacza, że nastąpiły nieodwracalne skutki prawne. Świadczy o tym cały szereg orzeczeń NSA.

W uchwale składu 7 sędziów NSA z dnia 26 listopada 2008 r sygn. akt I OPS 5/08 Sąd orzekł, iż przeznaczenie nieruchomości w planie zagospodarowania przestrzennego na cele użyteczności publicznej, nie wyłączało możliwości przyznania byłemu właścicielowi prawa własności czasowej do gruntu.

Powyższa linia orzecznicza została potwierdzona w wyroku NSA z dnia 4 listopada 2010 r sygn. I OSK 1133/10

Projekt Miasta usiłuje wprowadzić całkiem nowe rozwiązania prawne prawdopodobnie zaczerpnięte z najczarniejszego okresu bezprawia komunistycznego.

Projekt Miasta powołuje się na art. 6 ustawy z dn. 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który w pkt 8 określa, iż składowanie węgla zalicza się do celów publicznych. Należy podnieść, że ustawa z dn. 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie zawiera definicji „celu publicznego” i taka definicja nie została sformułowana w tej ustawie. Artykuł 6 zawiera jedynie coś w formie katalogu takich celów.

Jeżeli działka do składowania węgla i nadany tej działce przez radę gminy status prawny prawa miejscowego, stanowiłaby podstawę do podważenia regulacji konstytucyjnej zawartej w art. 64 ust 2 Konstytucji - prawo dziedziczenia podlega równej dla wszystkich ochronie prawnej, lub regulacji art. 21 ust 2 Konstytucji - wyłączenie jest dopuszczalne jedynie na cele publiczne za słusznym odszkodowaniem, które w projekcie Pani Gronkiewicz-Waltz jest przewidziane na 10 % wartości gruntu, - to występuje tu drastyczna kolizja z przepisami konstytucyjnymi.

Podobnie przewidziana w art. 6 pkt 5 ustawy, sama „opieka nad zabytkami” - zwracamy uwagę na słowo „opieka”, uniemożliwiłaby przyznanie użytkownika wieczystego poprzedniemu właścicielowi, co jest oczywistym absurdem, gdyż obecnie w Warszawie jest cały szereg wpisanych do rejestru budynków zabytkowych, które stanowią własność prywatną.

4. - Art. 222 kodeksu cywilnego w związku z art. 223 k.c. stanowią, że roszczenia właściciela nie ulegają przedawnieniu, jeżeli dotyczą nieruchomości. Projekt pomija to zagadnienie, choć widać tu kolizję z rozwiązaniami kodeksowymi. Projekt w tej formie ingeruje i wyklucza prawa podmiotowe obywatela (wyrok TK z dn 20 listopada 2002 r sygn. K 41/02) ignorując regulację art. 31 ust 3 Konstytucji.

5.- W Polsce wprowadzona jest konstytucyjna zasada dwuinstancyjności zarówno w postępowaniach administracyjnych - art. 15 kpa, jak i sądowych. o czym stanowi art. 78 Konstytucji R.P.

Projekt nie przewiduje trybu odwoławczego, a tym samym narusza tę zasadę. W powyżej opisanej sytuacji, najniższy usytuowany akt prawny w Polsce t.j akt prawa miejscowego uchwalany przez radę gminy w danej dzielnicy, a dotyczący przeznaczenia np. działki gruntu pod skład węgla, byłby ważniejszy od: rozwiązań ustawowych, ratyfikowanej umowy międzynarodowej, rozporządzenia oraz od samej Konstytucji R.P., która według art. 8 jest najwyższym aktem prawnym w Polsce z którym muszą być zgodne wszystkie akty prawne łącznie z aktami prawa miejscowego.

6. - Projekt Miasta nie przewiduje przywrócenia prawa własności na podstawie art. 136 i art. 137 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Tego typu przywrócenie własności na terenie Warszawy nie generuje żadnych kosztów z budżetu Państwa lub z budżetu Miasta st. Warszawy.

Niezrozumiałe jest, dlaczego nie są zwracane przejęte dekretem Bieruta te nieruchomości, które nie były zniszczone jak np. Saska Kępa, Grochów, Stara Praga, Targówek itd. które nie zostały przeznaczone na cel wywłaszczenia, nie miały żadnego znaczenia dla odbudowy miasta i wypełniają w pełni dyspozycję art. 136 i art. 137 ustawy o gospodarce nieruchomościami, a zostały przejęte całkowicie sprzecznie z art. 1 dekretu Bieruta.

Powyższe zwroty nie naruszają wartości konstytucyjnej, jaką jest zasada równowagi budżetowej finansów państwa wyrażona w art. 118 ust 3 Konstytucji.

W prowadzonych przez Zrzeszenie DEKRETOWIEC dyskusjach dot. zwrotu na podstawie art. 136 i art. 137 podnoszono zarzut, iż obowiązek zwrotu odnosi się do ustawodawstwa, które zostało ustanowione pod rządami obecnej Konstytucji. Stanowiska takiego nie można zaakceptować.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dn 3 kwietnia 2008 r syg K 6/05 dał wykładnię na ten temat orzekając, że pojęcie własności do którego odnosi się art. 21 Konstytucji, ma charakter autonomiczny i „wykracza poza ujęcie cywilnoprawne”. W orzecznictwie TK utrwalony jest pogląd, iż z nakazu ochrony własności określonej w art. 21 ust 1 i art. 64 ust 1 Konstytucji wynikają określone obowiązki dla ustawodawcy powstrzymania się od rozwiązań prawnych, ograniczających ochronę praw własnościowych. Ochrona ta musi być realna i musi zapewniać realizację prawa podmiotowego „**w konkretnym otoczeniu systemowym w którym ono funkcjonuje**”.

Nastąpiłaby drastyczna sprzeczność z Konstytucją, gdyby w Polsce pewna grupa osób posiadała uprawnienia do zwrotu wywłaszczonego mienia na podstawie art. 136 i art. 137 ustawy o g.n. a obywatele wywłaszczeni na podstawie dekretu Bieruta takich uprawnień nie mieli. Naruszałoby to także art. 6 Ustawy z dn. 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz Ust Nr 254 poz. 1700 z 2010 r.) co na podstawie art. 13 tej ustawy rodzi roszczenie odszkodowawcze przewidziane w art. 361 KC obejmujące wyrównanie szkody - zwrot wartości nieruchomości.

7. - Jednym z najpoważniejszych zarzutów odnośnie niekonstytucyjności wnoszonego Projektu Miasta są ograniczenia w korzystaniu z praw osobistych obywatela, zawartych w Konstytucji R.P. poprzez oczywiste sprzeczności z:
- art. 31 ust 3 (ograniczenia nie mogą naruszać istoty wolności i praw),
  - art. 45 ust 1 każdy ma prawo do rozpatrzenia jego sprawy przez właściwy i niezawisły sąd,
  - art. 77 ust 2 żadna ustawa nie może zamykać obywatelowi drogi sądowej w dochodzeniu naruszonych wolności lub naruszonych praw.

Tymczasem Projekt Miasta wyklucza dochodzenie przez warszawiaków swych praw naruszonych dekretem Bieruta, na drodze postępowania sądowego przed sądem cywilnym. Projekt dopuszcza i określa w art. 1 zasady: oddawania w użytkowanie wieczyste gruntu, realizację rekompensat i realizację odszkodowań, ale tylko w postępowaniu administracyjnym, zamykając i wykluczając obywatelowi drogę przed sądami powszechnymi.

Projekt Miasta przewiduje w art. 22 ust 2 umorzenie toczących się przed sądami administracyjnymi i sądami powszechnymi wszystkich postępowań, o ile wydana będzie decyzja o ustanowieniu użytkowania wieczystego gruntu, przyznania odszkodowania lub rekompensaty w wysokości 10 % wartości gruntu. Jeżeli poszkodowany nie zgadza się z wysokością odszkodowania i chce poszukać sprawiedliwości przed sądem, to zamyka się mu drogę sądową do innego rozstrzygnięcia w tym do zwrotu nieruchomości w naturze. Występuje tu oczywista sprzeczność z art. 77 ust 2 Konstytucji.

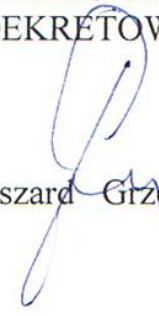

Powyższe rozwiązanie jest nie do przyjęcia w demokratycznym państwie prawa. Zagadnienie to nie wymaga nawet szerszego omówienia.

Przesyłamy powyższą bardzo skróconą analizę Projektu Miasta Panu Prezydentowi i Panu Premierowi, do których został on skierowany przez Prezydenta M. St. Warszawy, Panią Prof. Hannę Gronkiewicz-Waltz, w celu jego poparcia i wdrożenia prac legislacyjnych. Wnosimy o odrzucenie tego dokumentu i zwrócenie go autorom w celu uzupełnienia i powtórniego opracowania.

Wnosimy także o zaakceptowanie i skierowanie przez Prezydenta R.P. do dalszych prac legislacyjnych projektu przedłożonego Prezydentowi R.P. przez nasze Zrzeszenie DEKRETOWIEC. Uzasadnienie do tego projektu prześlemy Prezydentowi w najbliższym czasie.

WICEPREZES ZRZESZENIA
DEKRETOWIEC

Ryszard Grzesiuła

PREZES ZRZESZENIA
DEKRETOWIEC

Aleksander Grabiński

Zrzeszenie Osób Objętych
Dekretem Warszawskim
DEKRETOWIEC
Stowarzyszenie Zwyczajne